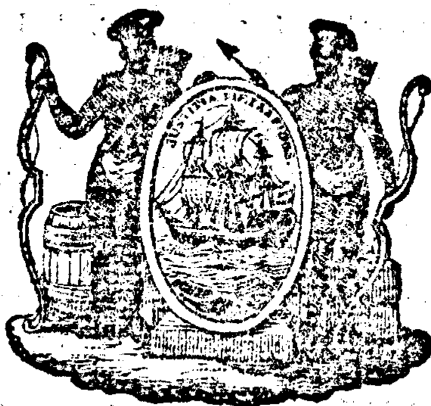
N°. 104. A°. 1839.

ZATURDAG, den 28sten DECEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 December 1839.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1°. Aan de Slaven *Marianna*, *Frederika*, *Johannis*, *Frederik* en *Paulus*; gestaan hebbende onder Straatvoogdij van JOHANNIS ZWIEP.;

2°. Aan den Slaaf *Pietje*; weleer toebehoord hebbende aan G. G. SCHLOSSER.

3°. Aan den Slaaf *Onverwacht*; toebehoord hebbende aan JOHANNIS van VAN OMMEREN; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. CORNELIA MARIANNA NEIJHORST.
JOHANNA FREDERIKA NEIJHORST.
JOHANNIS FIGARO NEIJHORST.
FREDERIK HENDRIK NEIJHORST.
PETRUS PAULUS NEIJHORST.

2°. PIERRE PAULUS FLAMMENBERG.

3°. PETRUS VOORN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Plaatselijke Policie.

De Procureur Generaal der Kolonie Suriname herinnert bij de ophanden zijnde *OUD- en NIEUWJAARS DAGEN*, aan den inhoud van Art. 13 in verband met Art. 34 der Publicatie van 19 | 25 November 1828 (G. B. e. a. sub N°. 17), *waarbij het afschieten van* VUURWAPENEN *en het afsteken van* VUURWERKEN, *onder welke benaming ook bekend*, *binnen den omtrek der Stad wordt verboden.*

Hoezeer van zijne zijde, zooveel doenlijk allerwegen; tegen overtreding tendezen zal worden gewaakt, rekent hij echter te meer op de medewerking der hoofden van huisgezinnen en andere ingezetenen, naarmate daardoor onheil kan worden voorgekomen op zoodanige plaatsen, welke minder binnen het bereik der Policie zijn.

Paramaribo, *den 27 December 1839.*
De Procureur Generaal voornd.,
PH. DE KANTER.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving en Vrijstelling* voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal bij Gouvernements-Order 10 December 1839, No. 114 | 10, — roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1840, den vollen ouderdom van achttien jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun negentiende jaar zullen zijn ingetreden, en die hun negen en veertigste jaar niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun vijftigste nog niet zullen zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid, of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogthans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd, of van schriftelijke FINALE VRIJSTELLING van de voormalige Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* zitting houden, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, *van des morgens 9 tot 12 uren*, *op Maandag den 6 Januarij 1840.* Voor de personen wier namen aanvangen met de letters A. B. C. D. E. F. G. en H. — Continueren op *Donderdag den 9 daaraanvolgende*, met de letters I. K. L. M. N. en O.; en vervolgens op *Maandag den 13*, met de letters P. tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats; en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, *den 27 December 1839.*
Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
H. BENJAMINS.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 4 November.

Z. M. heeft benoemd tot kapitein bij het battaillon Jagers No. 4, in plaats van den als Majoor gepensioneerden kapitein G. van den Heuvel, den oudsten eersten luit. bij het batt. C. B. Kraijenhof van Wickera; en tot eersten luitenant bij hetzelve den tweeden luit. bij het batt. J. Bronner.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 6 November.

Tot mijn leedwezen moet ik u weder eene misdadige poging der Charteristen berigten, om hun rijk van verwarring over ons land te brengen. Het tooneel van hun bedrijf is thans in de nabijheid van Nieuwport geweest. Door den volksmenner Vincent opgehits (die den goedgeloovigen berglieden van Zuid-Wallis diets maakte dat het Charteristisch koningrijk nu vrijelijk opgerigt kon worden), vormden verscheiden duizenden personen eene zamenspanning om zich van Zuid-Wallis meester te maken, genoemden Vincent (die zich in de gevangenis bevond) te bevrijden, en een koningrijk naar de beginselen der Charteristen te vestigen. Dit plan kwam niet eerder aan het licht, uithoofde de zaamgespannenen zich van de eigenaardige landspraak bedienden.

Zes of zeven duizend man kwamen den 2den dezer des nachts van het gebergte, gewapend met snaphanen, picken, degens, stokken, hooivorken, enz., en trokken in onderscheiden kolommen op Newport los. Op hunnen weg plunderden de opstandelingen de dorpen, en noodzaakten de gansche mannelijke bevolking om gemeene zaak met hen te maken, onder bedreiging van onmiddelijken dood, bij weigering. In de ijzerwerken dwongen zij de arbeidslieden tot het zelfde einde, en om alle fornuizen uit te dooven. Aldus zouden zij wel 20,000 man sterk zijn geworden; zij verschenen den 4den 's ochtends vroeg, in een park van sir C. Morgan, waar zij halt hielden, om verdere versterkingen in te wachten.

De overheden, van hare zijde, van het dreigend gevaar onderrigt, hadden troepen doen aanrukken. Alle vreedzame middelen om de opstandelingen tot de orde terug te doen keeren, waren vruchteloos; de Lord Mayor deed de oproer-acte voorlezen, doch werd door een vervaarlijk geschreeuw en schoten begroet, waardoor hij twee wonden bekwam. Meedoogenloos schoten de Charteristen in woningen, waaruit het angstgeschrei van vrouwen en kinderen opging. Eindelijk kregen ook de troepen last om te vuren, in weinige oogenblikken weken de Charteristen, vrij geregeld, en lieten 10 of 11 dooden achter. Het getal hunner gewonden, op de plaats blijvende liggen, moet wel 30 of 40 bedragen. van de zijde der troepen is 1 soldaat gekwetst, voorts zijn twee constabels en eenige ingezetenen gewond.

De Charteristen werden door zekeren Frost en zijn zoon, een knaap van niet ouder dan 14 of 15 jaren, aangevoerd. Zij zijn nog verre van uit het veld te zijn geslagen. Men vreest zelfs dat zij een' aanslag smeden om Newport.... Cardiff wordt mede bedreigd; doch het stadsbestuur heeft eenige stukken geschut aan de ingangen dier plaats doen planten.

— In Zuid Amerika is den 5den Julij eene geheele stad afgebrand, en wel die van Quibdo, hoofdplaats de provincie Choco, aan de stille Zuidzee. De brand ontstond ten drie ure des morgens en daar de gebouwen grootendeels van hout en met riet of stroo gedekt waren, lag de geheele stad in minder dan vier uren in de asch. Door een bijna wonderdadig geluk heeft geen der inwoners het leven verloren, doch de meesten hunner zijn, gelijk men begrijpt, in den droevigsten toestand gebragt. De waarde der verbrande koopgoederen wordt op een millioen dollars geschat.

FRANKRIJK.

PARIJS, 31 October.

De onverwachte ontdekking van een nieuw komplot heeft andermaal schrik gejaagd in de harten der bevolking, die hoopte ten langen laatste van zaamgezworenen en geheime genootschappen bevrijd te wezen. Wij hebben eenige bijzonderheden ontvangen, welke niet door den *Moniteur Parisien* worden medegedeeld en die schijnen aan te duiden, dat de medepligtigen vrij talrijk waren en eenen genoegzamen voorraad buskruid hadden, om weldra hunne misdadige pogingen te kunnen volvoeren.

De minister van binnenl. zaken ontving gisteren ochtend vroegtijdig eenen naamloozen brief, hem verwittigende, dat op onderscheiden punten der hoofdstad hoeveelheden buskruid waren vergaard; voorts gaf men duidelijke aanwijzingen omtrent de personen, die zich met de geheime vervaardiging van buskruid bezig hielden. De heer Duchatel zond dezen brief oogenblikkelijk naar den policie-prefekt, met aanbeveling om de in dat schrijven vervatte kennisgeving niet te veronachtzamen.

Deze nieuwe revolutionaire poging moest in den nacht van 4 op 5 November tot uitvoering komen en beginnen aan de quai aux fleurs; de insurgenten zouden gelijktijdig zich begeven naar den policie-prefectuur, de hotels der ministerien en de Tuilerien. De opstandelingen behoorden tot verschillende afdeelingen van geheime genootschappen, bijzonderlijk, zegt men, tot de afdeeling des Saisons.

De *Moniteur Parisien*, en volgens dezen de overige nieuwsbladen, gewagen van slechts 11 arrestatien, doch de nasporingen hebben den ganschen nacht voortgeduurd, zoodat het getal der gearresteerde personen heden ochtend 36 bedroeg, onder dezelve bevindt zich een zadelmakersknecht, Louis genaamd, die terwijl men hem naar de politie-prefectuur geleidde, moet hebben gezegd; »Gij denkt, dat uw prefectuur-gebouw zoo moeijelijk te bemagtigen is, laat mij eens vrij, geef mij 50 man, en binnen een uur tijds zijt gij allen mijne gevangenen."

MENGELWERK.

Isaac van Amburgh.

Men heeft reeds veel merkwaardigs van den beroemden dierentemmer gehoord; zie hier nog iets, en tevens de reden waarom hij Amerika verliet. Daar, in zijn geboorteland, zwierf hij in de bosschen rond, en de dieren kenden en vreesden hem. Eens waren er bijenkorven geplunderd, en men bemerkte dat de dief een dier zijn moest. VAN AMBURGH, dien men raadpleegde, ontwaarde spoedig dat de schuldige een boer zijner kennis, een zijner beste vrienden was. Hij wilde den boer deszelfs schuilplaats wel bekend maken, doch onder voorwaarde dat de misdadiger slechts een dozijn stokslagen tot straf krijgen zou. De boer nam echter drie vrienden mede, en zij schoten het dier dood. Op den terugweg ontmoetten zij VAN AMBURGH; het kwam tot woordwisseling, tot twist en eindelijk tot dadelijkheden. VAN AMBURGH verweerde zich dapper, sloeg eindelijk den boer en een zijner medgezellen neder, en liet ze voor dood liggen. Vermits hij vreesde de twee mannen gedood te hebben, nam hij de vlugt, ijlde naar de kust, en begaf zich op het eerste schip het beste. Dit zeilde naar Bombay, en deed de Kaap de Goede Hoop aan. VAN AMBURGH ging hier aan land en de manschap des schips was niet weinig verwonderd toen zij hem des avonds met eenen beer zagen terug komen, dien hij in het bosch aan de kust gevonden had, en dien hij met zijne ijzerstaaf — zijn scepter — voor zich heendreef. Dezen beer temde hij geheel, noemde hem JOB, en gewende hem, op het eerste teeken in het water te springen. Voorts rigtte hij ook zeehonden af, om visschen te vangen en te apporteeren als jagthonden. Hiermede niet te vreden, wilde hij ook een haai ter zijner beschikking hebben. Een' morgen zat hij met zijn' beer op het dek te ontbijten, toen een ontzaggelijke haai zich digt bij het schip vertoonde. VAN AMBURGH greep terstond zijne ijzeren staaf, sprong in zee en zwom den vreeselijken visch te gemoet. De kapitein liet anker werpen, en de matrozen verzamelden zich op het dek. VAN AMBURGH, tastte het monster in het front aan. Dit greep de staaf tusschen de tanden, en trok zijnen vijand mede onder water. Nadat dezen een tijd lang vergeefsche pogingen had aangewend om zijn wapen terug te krijgen, zag hij zich genoodzaakt het los te laten en weder naar boven te komen. De haai vervolgde hem, eer hij nog een touw, dat men hem toewierp, kon grijpen, was het monster reeds bij hem, en hij kon het slechts ontgaan door snel te duiken. Spoedig daarna kwam hij weder te voorschijn en vroeg eene harpoen, die men hem dan ook toewierp; nu wachtte hij den aanval van den haai af, stiet hem de harpoen in de lenden; en wierp het einde van het touw waaraan de doodelijke haak gehecht was, op het dek. Terwijl de matrozen alle krachten inspanden om den kop van den haai uit het water te halen, riep VAN AMBURGH zijnen Job en gebood hem in zee te springen. De beer gehoorzaamde terstond, zwom naar de haai toe, die geweldig rondsloeg, en pakte op bevel van zijnen heer het stervende monster met de vreeselijke klaauwen. Eenige geweerschoten maakten den haai verder af, en toen trok men hem op het dek. — Het schip moest voor eenen storm in de naaste haven vlugten. Hier vond VAN AMBURGH een landsman, die hem zeide, dat de twee boeren niet gestorven waren. VAN AMBURGH keerde derhalve met het eerste schip naar zijn vaderland terug, en engageerde zich bij TITUS, den eigenaar van de talrijkste menagerie in Noord-Amerika en de wereld. TITUS bezit de schoonste dieren-verzameling die men ooit kende; zij wordt op 60 wagens van de eene plaats naar de andere vervoerd, en als zij zich op weg bevindt, maakt het gehuil, het geschreeuw, het gebrul een concert, het welk de reizigers en de kudden wijd en zijd verschrikt.

VAN AMBURGH onderscheidde zich spoedig in de menagerie. De eerste opzigter was gestorven aan de wonden die hij bekomen had, toen hij beproefde eene zeer wilde leeuwin in een ander hok te brengen. Twee andere opzigters, die hem hielpen, hadden insgelijks veel geleden. VAN AMBURGH bood zich aan om de leeuwin te temmen, en ging alleen met zijne ijzerstaaf in haar hok. Drie dagen daarna leverde hij voor het eerst aan het publiek het schouwspel, dat een mensch zijn hoofd in de keel van een wild dier stak, en wel in de keel der leeuwin die zoo veel onheil aangerigt had. — VAN AMBURGH had hooren zeggen, dat als de leeuw bloed geproefd of geroken had, zijne moordlust met nieuwe woede ontwaakte. Hij besloot, zich daarvan zelf te overtuigen, doopte zijnen arm tot aan den schouder in bloed, en hield dien aan den leeuw in de keel; daarop bragt hij een lam en een kind in het hok des diers. Meermalen herhaalde hij ongestraft deze proef in Kentucky en andere streken van Amerika, voor een talrijk publiek.

Op het laatst van 1838 zond TITUS, VAN AMBURGH met de schoonste dieren zijner menagerie naar Engeland, Spoedig werd hij door den eigenaar van Astley Theater tegen 300 p. st. wekelijks geëngageerd, en toonde zich met leeuwen en tijgers aan zijne voeten, die zijne blikken en wenken gehoorzaamden. Hij maakte ontzaggelijken opgang, werd in de kringen der Engelsche aristocratie ontvangen, en met de meeste voorkomenheid behandeld. De beroemdste letterkundigen en geleerden van Londen bezochten hem, en onderhielden zich met hem over de kunst om wilde dieren te temmen. Hij gaf er onderrigt in, en won aanzienlijke sommen door mededeeling zijner kunst aan jonge lieden uit de hoogste standen. Alle Engelsche en Fransche dagbladen hebben gesproken van het aanbod, hetwelk hij aan den eigenaar van Vauxhall deed, om met zijnen lievelings-tijger in den grooten luchtbal Nassau op te stijgen, en zich met den valscherm neder te laten. De Londensche magistraat echter verbood deze vertooning, wegens de ontzettende menigte menschen die zij zou hebben uitgelokt, en het gevaar waaraan GREEN, de luchtreiziger, blootgesteld geworden zijn zou.

VAN AMBURGH is 5 voet 10 duim Engelsche maat) groot en heeft een' sterken ligchaamsbouw, zijne spieren echter vertoonen geene bijzondere ontwikkeling, ofschoon hij eene zeldzame kracht bezit. Zijne kracht, die door eenen onverzettelijken wil verhoogd wordt, ligt hoofdzakelijk in zijne zenuwen en zijne knokken. Zijne trekken, welke men zich waarschijnlijk als zeer mannelijk en sterk geteekend voorstelt, zijn bijna vrouwelijk zacht, daarentegen bezitten zijne oogen eene buitengewone uitdrukking. Zij staan ongemeen ver uit, en hij schijnt de gaaf te hebben om regts en links te kunnen zien, zonder het hoofd te wenden. Fonkelend zijn de oogen niet, maar koud, witachtig, en zij zouden die van een lijk gelijken, bewogen zij zich niet voortdurend snel, als wilden zij alles op eenmaal zien. In die oogen bestaat VAN AMBURGH's magt, de wilde dieren kennen en vreezen ze, en zij oefenen op hen eenen onverklaarbaren en magnetischen invloed.

Zijne gevoelens aangaande de dieren verschillen zeer van de aangenomen begrippen. Het gezelschap der dieren is voor hem steeds eene bron der reinste genoegens geweest. De heer EPHRAIM WATTS, die zich lang en herhaaldelijk met hem onderhield, en vervolgens eene biographie van hem uitgaf, vroeg hem, hoe hij over de wolven dacht. »Als ik daaraan denk, antwoordde hij, schaam ik mij over het menschelijk geslacht. De wolven zijn de verstandigste en zachtaardigste van alle schepsels als men ze weet te behandelen, en toch vreezen de menschen hen. De Indianen bedienen zich van wolven als van honden, en ik heb eenen wolf van droefheid zien sterven op het graf van zijnen meester. — Gij zoudt dus niet schroomen, u onder eene schaar hongerige wolven te bevinden? — Dat ware trouwens een gevaarlijk gezelschap, antwoordde hij, een hongerige wolf verkeert niet meer in zijnen natuurlijken toestand, hij bezit het gebruik van zijn verstand niet, hij is dol. Ik ondervroeg hem, vervolgt de heer WATTS aangaande de hyenen. Dit zijn arglistige, slechte dieren, die u van achteren aanvallen, maar ik zou er geen 50 vreezen indien ik eenen muur achter mij had. — Hebt gij wel proeven met slangen genomen? — Ik heb een afschuw van alle reptilen, antwoordde hij verblekend. Mijn grootvader, van wien ik mijne magt over de dieren geërfd heb, droeg ook zijne afschuw van alle kruipend gedierte op mij over. Bij TITUS bevindt zich echter een Irokees, aan wien de slangen uitsluitend opgedragen zijn. Deze mensch speelt met boa's, doch beeft daarentegen voor leeuwen en tijgers. Ieder heeft zijn vak. — Men gelooft, dat gij de dieren vóór de vertooning, buitenmatig voedt, zoodat de volle maag de geheime reden hunner gehoorzaamheid zijn zou. — Dit is valsch, zij worden dagelijks eenmaal gevoed, en eerst nadat zij vertoond zijn. Ik geef ze steeds goed eten, zij zijn meer lekker dan vraatzuchtig. Zijn zij niet gehoorzaam, dan onthoud ik hun van hun rantsoen; doch mijn hart bloedt als ik ze straffen moet. — Geeft gij hen ook soms medecijnen? — Nooit. — Lang onderhield ik mij met hem, en hij veranderde alle mijne denkbeelden aangaande de wilde dieren. Geen beest scheen zijne wel bestuurde proeven te kunnen weerstaan, zelfs niet de rinoceros, dien hij als het lompste en domste aller schepselen beschouwt."

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 5 November.

Koffij: De nieuwe aangevoerde van Suriname, is zoo in veiling als uit de hand genoegzaam opgeruimd, de tegenwoordige waarde hiervan is thans als volgt aan te nemen:

Gemeen 30 à 35 c.; ord. $37\frac{1}{2}$ à 40 c.; goed ord. 41 à 42 c.; fijn ord. 43 à 44 c.; middel 45 à 46 c. en blaauw $47\frac{1}{2}$ c.

Katoen: Men noteert Surinaamsch op 47 à 53 c. en Nickerie 46 à 50. — De geheele vooraad bestaat op 1 November, 1000 p. Surin. en Nickerie.

Suiker: Men noteert thans Surinaamsch van *f* 24 tot 30. Men is echter voor verdere daling niet bevreest.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 22sten dezer, de Nd. Am. Brik *Sabra*, Kapt. Jonathan Tacher, van Welmington, hebbende 28 dagen reis; Passagier: Levij Jacobs.

Den 26sten, het Schip *Koophandel*, Kapt. F. Popken, van Rotterdam, hebbende 49 dagen reis.

Idem, het Schip *Susanna Maria*, Kapt. E. Meijer, van Amsterdam, hebbende 43 dagen reis; Passagier: de Heer C. S. Obermuller.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 6den November, het Schip *Henriette*, Kapt. J. C. Willems. — Van hier.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Cº.